

EL BROLLADOR

46

CARNESTOLTES

Trobaran els buscadors de tresors del municipi les tristes cinc mil peles?

A la vorera del carrer Músic Coll al trencant del Vi Novell li ha sortit com una protuberància i al mig hi neixen dos arbres. Quina raó o finalitat té aquesta estranya obra d'urbanisme?

Electricitat, fontaneria, butà i calefacció

Servei de reparacions

Assistència tècnica especialitzada en:

Ràdio - televisió, escalfadors, cuines, rentadores, frigorífics, etc.

Muntatge d'antenes, televisions col.lectives, auto - ràdios

JFRIGOLA
JJORDI

Distribuïdor i servei tècnic oficial de:

TV JOR - BEL - color

únic al mercat

Vegin la nostra gran exposició d'electrodomèstics

Llums

Neveres automàtiques cícliques

Rentadores superautomàtiques

Cuines electròniques

Equips estereo i alta fidelitat

Televisió negra i color

Demanin pressupostos sense compromís

RAVAL, 51 - 53

TELEFONS 46 11 15 - 46 11 38

CASSA DE LA SELVA

Exp. 2014/216

Núm. 46 - MARÇ del 1982
ESPECIAL CASSA DE LA SELVA

SUMARI

Plana

- 3 - Editorial
- 4 - Parlant amb l'Ajuntament
- 5 - Carnestoltes - 82
- 6 - Entreteniments
- 7 - Perquè?
- 8 - El "Llibre Negre" de l'Ajuntament
- 9 - Jordi Pujol
- 10 - La Penya del Barça
- 11 - Carnestoltes, per Josep Pla
- 12 - Bústia del Soci
- 13 - Guia Pràctica de l'Agricultor
- 14 - Premsa Comarcal
- 15 - Obra del Ballet Popular
- 16 - Centrals Nuclears

ASSOCIACIÓ DE VEÏNS DE CALDES DE MALAVELLA i CASSÀ DE LA SELVA

Imprimeix:
Gràfiques Duch / Cassà

L'Associació de Veïns no es solidaritza necessàriament amb les opinions dels col.laboradors, ni es compromet a mantenir correspondència, ni a publicar i tornar els seus escrits.

NOTA DE LA REDACCIÓ:

Per tal de publicar una carta o escrit dels lectors a la Secció de Bústia i col.laboracions espontànies al Brollador, és necessari que vingui firmada per l'autor i amb el D.N.I., encara que, si ho sol·licita, es publiqui amb pseudònim.

Tindran preferència els escrits dels socis de l'Associació, i els temes de caràcter general i amb crítica constructiva.

EDITORIAL

UN INFORME MANCAT DE FORMALITAT

Poques vegades hem tingut a les mans un document tan deplorable com l'Informe de la Comissió d'Hisenda que l'Ajuntament de Cassà ha presentat al poble.

En un altre lloc d'aquest BROLLADOR esmentem alguns punts "negres", com un avenç del que podrem qualificar de "Llibre negre de l'Ajuntament de Cassà" quan disposem de l'anàlisi que hem encarregat a un expert a qui hem acudit en sol·licitud d'ajuda per entendre aquest desgavell contable.

Els 141 milions de pessetes, muntant conjunt dels dos Pressupostos de 1981 -Ordinari i Extraordinari- és massa diner per a presentar-ne comptes a tall de joc dels disbarats.

L'informe és impresentable, indigna d'un Consistori i absolutament inadmissible. És un trenca-closques del qual manquen moltes peces. En les aplicacions de l'ordinari -64 milions de pessetes- hom s'adona que gairebé una tercera part, concretament 20 milions, no està justificada. De l'Extraordinari, res no està justificat. Dels 77 milions de pessetes dedicats a inversions públiques, no se'ns dona altra referència que les indemnitzacions reclamades pels contractistes en concepte d'obres no realitzades.

Tot l'informe és un seguit d'incongruències. Des de fer gala d'humor negre a l'incloure les subvencions al sosteniment de l'ambulància dins del capítol d'"Esport i Lleure", o la demencial resolució de traspasar el superàvit pressupostari del 1981 a engruixir (?) el capítol de despeses del 1982, fins la divertida aportació de 141.102 pessetes per a celebrar la "Verbena del 18 de Juliol", ningú que sàpiga llegir, escriure i les quatre regles, no deixarà de sentir-se esgarriat en contemplar el daltabaix administratiu municipal.

En què han estat esmerçats els 100 milions de pessetes sense justificar? I si no s'han esmerçat, on són?

La manca de rigor que l'Informe de la Comissió palesa, autoritza a sostenir profundes reserves sobre la capacitat dels nostres administradors. El més greu és que els qui foren nomenats pel poble per a exercir la funció de fiscalització, amb la seva precipitada dimissió van deixar coix l'organisme democràtic i ara no hi ha cap veu legal per a denunciar fets com aquest.

Si l'Ajuntament menysprea la nostra sol·licitud de diàleg, a qui ha de recórrer el poble per a ésser escoltat? A la Direcció General d'Administració Local? Al Departament de Governació de la Generalitat de Catalunya? O al jutjat de guàrdia?

Perquè, anem a veure: és que a l'Ajuntament no hi ha ningú capaç de presentar els comptes com Déu i la Llei manen?

SOCI, NO BADIS!

Per a qualsevol problema jurídic, laboral, declaracions de renda, etc., l'Associació té a la seva disposició un servei d'Assessoria Jurídica amb un 50 per cent de descompte sobre les tarifes que t'aplicarien normalment.

Podeu passar pel local de la Plaça de Sant Pere, 4, els dijous de 7 a 8 del vespre. Les consultes jurídiques són completament gratuïtes per al Soci a l'Associació.

PARLANT AMB L'AJUNTAMENT

Associació de Veïns de Cassà

Plaça de Sant Pere, 4

CASSÀ DE LA SELVA

Còpia de la petició cursada a l'Ajuntament amb motiu de les Festes del Carnestoltes-82, que venen celebrant-se per tercer any consecutiu:

Sra. Alcalde:

Com ja és tradicional, la Junta de l'Associació de Veïns organitza com cada any les festes del Carnestoltes. Ens dirigim a vostè per a demanar-li, una vegada més, els locals de la Brigada Municipal, per a la celebració d'un ball i el Concurs de disfresses per a la mainada, els dies 19 i 20 del proper mes de febrer.

Així mateix,, sol.licitar una ajuda econòmica per ajudar a fer una festa més lluïda.

Esperem ésser generosament atesos.

Atentament.

Cassà de la Selva, 26 de gener del 1982.

*Sig. R. Rabassedas,
President.*

La sol.licitud va estar denegada sense argumentar cap raó amb fundament, només es deixava el local per a la Festa de la mainada del dissabte, ...la ... la mà negra feia de les seves...

Es va tornar a demanar, no es podia baixar el cap tant rapidament, solsament perquè algú e s posava "Ferruco" a no deixar el local municipal :

Illma. Sra.

Ramon Rabassedas i Colomer, major d'edat, casat, com a president de l'Associació de Veïns de Cassà de la Selva, amb domicili social Plaça de Sant Pere, 4, de Cassà de la Selva (Girona), provist de D.N.I. 40.130.789, davant V. I. exposa:

Que interposa RECURS DE REPOSICIÓ, segons l'establert en l'article 52,1 de la "Ley de la Jurisdicció Contencioso Administrativa", contra acord dictat per l'Organ a que em dirigeixo i en raó de les següents impugnacions:

1) S'interposa el recurs dintre del termini d'un mes, a partir de la notificació de l'acte que recorreixo, de conformitat amb el que disposa

l'article 52,2 de la Llei de la citada Jurisdicció.

II) Fonamento el recurs en els següents motius:

a) Que vist i examinat l'acord pres en Ple Municipal d'aquest Excm. Ajuntament celebrat en Sessió ordinària del passat 5 de febrer del 1982, notificada el 10 del mateix mes i any, en el qual s'autoritza només l'ús del local de la Brigada per al dissabte dia 20, per a la celebració del Festival Infantil i no per al divendres dia 19 dels corrents.

b) Davant tal acord, mostrem la més enèrgica indignació per la no autorització per celebrar el dia 19 en el local de la Brigada una festa de caire popular, en la que l'únic afectat és el poble de Cassà de la Selva, ja que com era tradicional en aquest poble per aquestes diades la celebració del Carnestoltes; la nostra estranyesa ja que des del govern de l'actual Consistori, la Sra. Alcaldessa ens donà la seva paraula de que cada any es celebraria aquesta festa de caire popular.

c) Que com cada any s'havia celebrat, essent del plaer de tothom i no havent-hi cap tipus de desordre ni desperfectes, aquesta Associació que tinc l'honor de presidir havia començat amb els preparatius, inclús tenint ja l'orquestra llogada per al dia 19 (acompanyo fotocòpia del contracte de lloguer de l'orquestra); a part de la privació d'una festa de caire popular al poble de Cassà, suposa una pèrdua considerable de temps i diners per part de l'Associació.

d) Que procedeix el recurs de Reposició, per no tractar-se de cap dels casos exceptuats del mateix, que preveu l'article 53 de la Llei reguladora de la Jurisdicció Contencioso Administrativa".

En virtut de l'exposat,

SUPLICO a V. I. que se serveixi revocar l'acord que es recorreix, en atenció de les raons exposades, i en conseqüència donar l'autorització per a que el proper dia 19 de febrer es pugui celebrar el ball de Carnestoltes en el local de la Brigada.

Cassà de la Selva, 13 de febrer del 1982.

Illma. Sra. Alcaldesa Presidenta de l'Ajuntament de Cassà de la Selva.

Aquesta ni tant sols fou contestada.

No cal parlar-ne més.

CARNESTOLTES · 82

— UNA DE CAL Y MUCHAS DE ARENA —

Sí, un carnaval inolvidable para todos cuantos participaron en él de una manera directa e indirecta. La de cal vamos a dársela en primer lugar al público cassanense que respondió magníficamente a cuantos actos se organizaron con motivo de estas fiestas, como fueron la celebrada por la Asociación de Vecinos y la discoteca Sir Thoma's, otra de cal al Círculo Recreativo y a Radio Saturn que sin su colaboración no hubiese sido posible realizar estos espectáculos; a los del "Centro" puesto que desinteresadamente cedieron su local para el baile del viernes por la noche, y a los de Radio Saturn porque resaltaron todo ello, transmitiendo la crónica directa de las llamadas minuto a minuto, ya que también y por amor al arte, enviaron a miembros de su equipo para que paso a apaso transmitieran los acontecimientos de este completo fin de semana y así mantener informado al pueblo de Cassà sobre lo que ocurría en el baile, el desfile de disfraces para niños, y el de adultos desde el Sir Thoma's, invitando a los ganadores a la emisora, para que ellos mismos manifestases a través de sus ondas, sus impresiones personales sobre éstos actos organizados con motivo de las fiestas de carnaval.

Y vamos a por la de arena que como últimamente está demostrado, se la lleva el Ayuntamiento por negarse a ceder su almacén municipal para celebrar el baile de la A.V.C. Incomprensiblemente dijo no a una celebración popular, que como ya hemos dicho se pudo llevar a término gracias al Círculo Recreativo y no precisamente a nuestro querido y admirado Ayuntamiento cassanense.

Pero basta de introducciones y vayamos al grano explicando como se divertieron los cassanenses (porque lo hicieron), y podríamos comenzar pues por el viernes día 19 de Febrero y a las diez y media de la noche en el Círculo Recreativo. ¿Qué pasó allí? Pues ni más ni menos que hubo un divertido baile organizado por la A.V.C. con concursos de rock, tango y vals, que amenizado por la orquesta La Principal de Cassà y el conjunto Retorn duró hasta las tres de la madrugada. El público no empezó a entrar en calor hasta media noche, quizás debido al Rallye Costa Brava que pasaba por nuestra población, pero a media noche la improvisada pista del "Centro" estaba a tope, la cosa empezó a nermarse, animarse y... pasada la media noche había que hacerse paso como quién dice a golpes, muchos

matrimonios bailando desenfrenadamente como en sus mejores tiempos y que dicho sea de paso fueron los más animados, aunque también el público juvenil e infantil contribuyó a la buena marcha de la celebración.

A las 2 de la madrugada y al ritmo de La Principal de Cassà, comenzó el concurso de bailes en la modalidad de rock, vals y tango respectivamente.

En rock participaron cinco parejas, quedando vencedora la formada por Pilar Fontàs y Nuria Rabassedas de 12 años ambas. En vals compitieron también cinco, llevándose el premio la formada por Jordi Carreras y Montserrat Güell. Para el tango se presentaron 6, obteniendo el trofeo la compuesta por Francisco Simón y María Jiménez. Todas las competiciones fueron muy reñidas a pesar de la escasez de concursantes y las parejas lo hicieron francamente bien, aún siendo amateurs. En definitiva que la velada fue un éxito en cuanto a público y organización y la gente se lo pasó pero que muy bien.

Y ahora vamos al sábado día 20 a las 4 de la tarde. Antes de la hora prevista, mucha gente congregada en el Paseo Vilaret y sobre todo niños, muchos niños disfrazados y sin disfrazar, y muchos padres, casi tantos como niños, esperando el desfile que se inició a las cinco menos cuarto, abriéndolo el coche de la policía municipal seguido por cuatro caballos montados por los excelentes jinetes Luis Gómez, Joan Caldas, Josep Sureda y la amazona Ana Ayats. A continuación dos carrozas y la unidad móvil musical de Jordi Frigola animando el desfile con música infantil. Más o menos, unas trescientas personas entre participantes, acompañantes y gente que salía a los balcones y ventanas, más los apostados en las aceras, ayudaban a cubrir el recorrido incluso haciendo de fotógrafos espontáneos. Se cubrieron todos los tramos previstos iniciándose el primero entre el Paseo Vilaret, C/. Cataluña, Raval, Hospital, Rbla. 11 de setembre, donde se paró la caravana unos instantes para ofrecer caramelos a los enfermos del Hospital; Ample, Pont y finalmente, y a las cinco de la tarde, llegada a la Coma, donde esperaban un centenar de personas más. Los payasos Pipo y Popi también colaboraron en la fiesta, haciendo de anfitriones en el paso por la pasarela de los concursantes, para que un jurado formado por los Srs. José M. Dausá y Jordi Carreras y las Sras. Quimeta Pascual, Nuri Prunell, Rosa

→ Domingo y Ana M. Pagés, diesen su veredicto al mejor disfraz por categoría, que fueron los siguientes:

Hasta 6 años, primer premio individual: Xavier Forroy con 42 puntos; segundo: Esther Díaz con 41 puntos; y primero por parejas: Martín y David de las Heras con 56 puntos.

De 6 a 10 años, primer premio individual para Sandra Dabau con 47 puntos; segundo: Maite Ramos con 44; primero por parejas: Clara y Ana Sancho con 55 puntos.

En la categoría de 10 a 14 años, primer premio

individual: Jordi Cullell con 49 puntos; segundo: María Negre con 45 puntos; primero por parejas: Jordi Menció y Lluís Carbonell con 54 puntos.

El jurado no lo tuvo nada fácil, pues se presentaron un total de 126 participantes divididos de la siguiente manera: 47 hasta 6 años, 55 de 6 a 10 y 24 de 10 a 14. Se repartieron 9 premios en total (3 por categoría) y un regalo improvisado, la invitación de Radio Saturn a que los niños ganadores fuesen a explicar sus vivencias a través de la emisora y en directo. No hay que decir que el estudio quedó invadido.

EGO

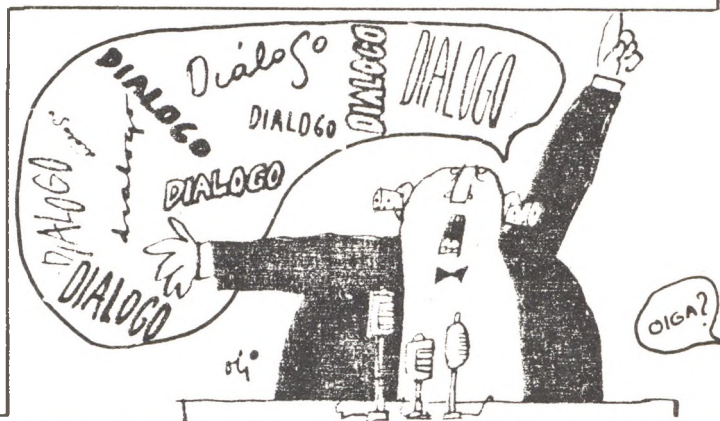
ENTRETENIMENTS

HORIZONTALS. - 1. Colaboración. Conca-
vidad en una superfície. - 2. Infundir moral a una
persona. Nombre propio (masculino).- 3. Golpear,
dar golpes. Nombre de letra. - 4. (Al revés) Entrega.
(Al revés) Condimento. Vocales. Voz de mando.-
5. Preposición. Personaje mitològic. Acció de
tasar.- 6. Que no ha recibido daño. Acierte. (Al
revés) Matrícula española.- 7. Metal precioso.
Acció de reir. Artículo.- 8. Perfume. Lugar don-
de sueles poner los huevos las aves domèstics.-
9. Relato enfadoso. (Al revés) Líquido inyecta-
ble. Sociedad Anònima.

VERTICALES.- 1. Negación castiza.- 2. (Al
revés) Negación. Revelo.- 3. (Al revés) Preposi-
ción.- 4. (Al revés) Repetido, madre. (Al revés)
País del sur de Asia.- 5. Joven atrevido y arris-
cado.- 6. Rezase. Vocales repetidas.- 7. Conso-
nante. Consonante. (Al revés) La primera y la úl-
tima vocal. Gesto o mofa.- 8. Adestrar.- 9. Ex-
traño. Vocales repetidas.- 10. (Al revés) Juntan.
11. Suposición para sacar de ella una conclusión.-
12. Vocales.- 13. Consonantes.- Devastar.-
14. Manéjala.

Soluciones en el próximo número

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1										■				
2							■							■
3	■	■	■	■						■			■	
4			■				■			■			■	
5	■			■					■	■				
6						■							■	
7	■		■				■						■	
8	■		■						■					
9						■							■	

Armeria CASSÀ

Mel, 11 - CASSÀ DE LA SELVA - Tels. 46.02.58 / 46.08.93

VENDA D'ARTICLES PER A LA CAÇA, TIR, PESCA, TOTA MENA D'ESPORTS I TAMBÉ PER A VIATGE

QUÈ ? - PER QUÈ ? - PER QUÈ ?

Quan les persones que estan al front d'un càrrec públic, d'un Ajuntament, els hi falta els més elementals principis de justícia, deixant-se portar per un impuls de revenga, totalment injustificada, perjudicant amb una arbitrària decisió, una part del poble per minoritària que sigui, són mereixedors de la més enèrgica repulsa.

No creiem pas que aquest manquement de tacte polític, de marginar a una Entitat, sense donar cap explicació, favoreixi d'alguna manera a la ja desprestigiada gestió municipal que estan portant a terme unes persones que ja tenen en el pensament les properes Eleccions Municipals.

La frase "Divideix i venceràs" no creiem tingui cap sentit positiu pels qui l'estan posant en pràctica, ja que el recolzament demostrat per les Entitats del poble ajudant d'alguna manera a l'Entitat, per nosaltres injustament marginada, demostra que el poble està unit, contra qualsevol decisió que vagi encaminada a desestabilitzar la vida ciutadana.

Totes i cada una de les Entitats tenen el seu motiu d'acció, totes tenen una tasca a complir més o

menys grata, però sempre molt lloable, o avalant els Estatuts de cada Societat, legalment constituïdes, on estan registrats els seus drets com també les obligacions. Els Estatuts de l'Associació de Veïns ens dóna facultats i ens obliga, sense faltar el respecte a ningú, a vetllar pels interessos del poble; si quan es fa servir aquest dret, que és el dret de tot ciutadà, es pensen que anem contra ells, creiem que encara no han comprès exactament que hi van anar a fer a l'Ajuntament, oblidant-se totalment que com administradors d'un poble tenen l'obligació sense haver-los-hi de demanar, de donar comptes de la seva gestió. Aquest ha estat el nostre pecat?

Ens imaginem, si encara queda una mica d'ètica, el difícil que haurà estat l'haver concedit permís per a fer una festa en el mateix local que fa pocs dies se'ns ha negat; ho sentim. Com ens alegrem també de que cap més Entitat, que perteneixi i treballi per al poble, hagi de palpar en les seves carns les arbitràries decisions d'un Consistori que cada dia es divorcia més d'un poble que es mereix un tracte més noble, culte i eficaç.

PER QUÈ?

ESTABLIMENT COL·LABORADOR
10% DESCOMPTE

COMPREM A CASSÀ

ESTABLIMENTS I COMERÇOS
COL·LABORADORS EN LA
CAMPANYA "COMPREM A CASSÀ"

JORDI FRIGOLA

Lampisteria i Electrodomèstics
C/. Raval, 51 - Cassà

JOAN DAUSÀ XIBERTA

Sastreria i Confeccions
Plaça de la Coma, 24 - Cassà

PUIG - MIAS

Electrodomèstics
C/. Xavier Carbó, 37 - Cassà

GENER-CASADEVALL, S. A.

Instal·lacions Elèctriques i Fontaneria
C/. Major, 17 - Cassà

CAMISERIA

Concepció Esteva de Planas
Plaça de la Coma, 16 - Cassà

JARDINERIA LLUÍS PAGÈS

C/. Enric Coris, 29 - Cassà

DROGUERIA SOLER

C/. Catalunya, 30

JOGUINES MARIONA

C/. del Molí, 25 - Cassà

FERRETERIA VIÑAS

C/. d'Avall, 2 - Cassà

FOTOGRAFIA SERRANO

C/. Raval, 52 - Cassà

FIGUERAS - Pintor

C/. Molí, 44

JORDI SALVADÓ

Electrodomèstics - Ràdio - TV.
Carrer Mesures, 1 - Cassà

L'ESTEL CLAR

Objectes regal
C/. del Molí, 17 - Cassà

FERRER

Articles viatge i esport
Pujada Pont de Pedra, 2 - Girona

CALÇATS MIR

C/. Germà Agustí, 8

MARIA TERESA

Merceria
C/. Barraquetes, 16 - Cassà

BOSCH - TORT

Joieria i Rellotgeria
C/. Abaix, 31 - Cassà

AMADEU AGUSTÍ

Optica
Rambla Verdaquer, 8 - Girona

EL LLIBRE NEGRE DE L'AJUNTAMENT

No és que ens diverteixi fer un "Llibre negre", però si convé el farem. El farem i el publicarem. Hi ha molta foscor en l'Informe de la Comissió d'Hisenda que l'Ajuntament ha presentat al poble i ens agradaria aclarir-lo.

Vegem alguns punts:

1.— La Comissió d'Hisenda dona compte de pagaments aplicables al Pressupost Ordinari per valor de 43.741.175 pessetes. Si el Pressupost és de 63.978.997 pessetes, manca conèixer el destí que hom ha donat a les 20.237.822 pessetes de diferència.

2.— Hom parla en l'Informe d'un superàvit pressupostari de 6.465.629 pessetes. Després s'esmenta que aquesta quantitat coincideix "quasi totalment" amb els imports de les factures pendents de pagament del darrer trimestre. Si el darrer trimestre és el de l'any 1981, poden parlar de superàvit? O és que el darrer trimestre no compta en el Pressupost?

3.— En la partida d'enllumenat públic no figuren les despeses d'enllumenat dels edificis municipals. Ignorem les raons que han consellat no publicar aquestes quantitats.

4.— Escoles Nacionals: Per què APAEN ha de fer préstecs a l'Ajuntament? És que el Consistori no paga puntualment les factures de les reparacions?

5.— Encara hi ha factures per pagar de despeses de la Festa Major. A quan pugen? No se sap.

6.— Ignoravem que l'Ajuntament tenia una partida pressupostària per a celebrar la "Verbena del 18 de Juliol". Ho sap la Generalitat?

7.— L'assignació municipal a l'Associació de Veïns puja 137.200 pessetes, quantitat que aquesta desagradida entitat gasta en sardinades i excursions amb l'ambulància puix la despesa figura en la partida d'"Esports i Lleure".

8.— El Pressupost Extraordinari és d'antologia: 77.016.565 pessetes. L'Informe declara els ingressos però només fins a 60.600.000 pessetes. Les altres 16.416.565 pessetes diu que provenen de: a) el superàvit de 1980 (sense concretar); b) aportació del Pressupost Ordinari (sense idem); c) aportació de la Generalitat (idem. idem.); i, d) subvenció de la Diputació provincial (idem. idem. idem.). Per tant, tot queda claríssim.

9.— Amb aquest Pressupost Extraordinari, l'Ajuntament pensava dur a terme: a) Club del Pensionista; b) Revisió del Pla General d'Ordenació Urbana; c) Edifici de Correus; d) Adquisició dels terrenys de FEVE; e) Portada d'aigües; f) Arranjament Torre Salvana; i, g) "etcètera", que nosaltres ignorem de què es tracta però temem que deu costar un gratat de milions.

10.— A excepció de l'arranjament de la Torre Salvana, que devia ésser una obra vital per al poble puix va cometre's amb la urgència que feia el cas, cap de les altres obres ha estat realitzada. Això fa suposar que l'Ajuntament deu disposar en algun compte corrent almenys de 60.600.000 pessetes que declara haver rebut o pensava rebre de la Generalitat (18 milions), Banco Popular Español (20 milions), Caixa d'Estalvis de Barcelona (15 milions) i Caixa Postal (7,6 milions).

11.— El capítol d'indemnitzacions és remarcable. Per rescisió de contractes l'empresa concessionària (només n'hi ha una?) demana 14.190.064 pessetes. Arquitecte i enginyer municipal, pretenen "matar-ho" en 5 milions i mig. Qui guanyarà? S'admeten apostes.

12.— El què fa realment interessant el capítol anterior és la menció clarament i puntual d'uns muntants que no tenen res a veure amb el Pressupost d'Inversions 1981, almenys en comparació amb el menyspreu palesat al no quantificar cap partida de les que componen el Pressupost. Molt curiós.

13.— L'informe també silencia els muntants que l'Ajuntament deu haver pagat o ha de pagar en concepte d'interessos dels crèdits rebuts de Banco Popular Español i Caixa d'Estalvis de Barcelona, el

FIGUERAS pintor

C/. del Molí, 44 - CASSÀ DE LA SELVA

El futuro político catalán

**«Creo en el futuro de
nuestra Autonomía,
porque creo en
Catalunya»**

LLIBRE N.

que fa suposar que com que no ha gastat els diners de les obres potser no n'ha disposat. És una suposició, és clar.

14.— La pàgina vuitena de l'Informe l'ocupa totalment un anunci de la Caixa d'Estalvis de Barcelona. Ignorem la veritable raó de què hi figuri però la inserció de propaganda comercial en un document municipal ens sembla d'un evident mal gust. És clar que comparat amb el desmanec de l'Informe aquesta subtilesa és un detall sense cap importància.

15.— La Comissió d'Hisenda demostra molt interès en anunciar els augments que experimentaran diverses partides en el Pressupost del 1982, i fins i tot gosa dir que les Ordenances Municipals pujaran un 15 i un 20 per cent, no ve de cinc pel que es veu, per a poder cobrir dit Pressupost. Astorats per la rigurositat amb què treballa la Comissió d'Hisenda —un cinc per cent de més o de menys no té cap importància— l'hi restaríem més agraïts si abans de presentar-nos els Pressupostos del 1982 ens oferís els resultats de l'exercici del 1981 d'una

El futuro inmediato de la Autonomía catalana tiene dos aspectos diferentes y que podrían llegar a ser contradictorios. Por un lado hay la sombra de los acuerdos autonómicos entre el Gobierno, la U.C.D. y el P.S.O.E. Creemos que estos acuerdos van a representar un efectivo y grave recorte del Estatuto catalán. Y ello no sólo por la disminución de competencias, sino por el reforzamiento de todo lo que puede representar un contrapoder a la Generalitat. Tememos que realmente se puede producir una laminación de la Generalitat entre un poder central que intenta recuperar buena parte de lo que el Estatuto ha concedido a la Generalitat y una política de reforzamiento de los poderes locales a expensas de la Generalitat.

Y sin embargo no puedo sentirme pesimista ante el futuro. Sigo confiando que la LOAPA y otros proyectos que también son fruto de los pactos autonómicos se modificarán positivamente. Por parte del Gobierno hay —creo— como un sentimiento de que por este camino el tema secular de Cataluña quedaría sin resolver. Y el

Gobierno, y todo el mundo saben que la cuestión autonómica se planteó para resolver este tema, no el de las regiones españolas que nunca habían sido autonomistas. Y creo que también el P.S.O.E. o por lo menos el P.S.C.-P.S.O.E., se darán cuenta de ello.

Pero sobre todo sigo creyendo en el futuro de la Autonomía catalana porque creo en Cataluña. Creo en la fuerza de su sentimiento y de su voluntad autonomistas, porque no son fruto de una coyuntura sino de una muy definida personalidad colectiva. Creo en la historia de Cataluña, en su lengua, en su cultura. Creo en su capacidad de construir y mantener una sociedad basada en el equilibrio, en la convivencia y en el progreso. Creo en su creatividad y en su espíritu de iniciativa. Creo en su voluntad de ser y en su convicción de que su existencia va ligada a la conservación, al desarrollo y a la puesta al día de todo lo que ha constituido y constituye su personalidad.

■ **Jordi Pujol**

President de la Generalitat de Catalunya

forma correcte, verídica i convincent, amb xifres no arrodonides amb zeros i amb exclusió de mots com "al voltant de...", "hi ha alguna factura pendent...", "un 50 per cent" d'una quantitat que no declara, "quan sigui possible...", "etcètera, etcètera" sense saber què s'hi amaga, expressions no gaire adequades en un informe amb el qual els administradors tracten de justificar als administrats a on han anat a parar més de 140 milions de pessetes.

L'Economista

TALLER DE FUSTERIA

Josep Suru Vila

C/ Verneda, s/n

Tel. 46 10 66

CASSA DE LA SELVA

CARNESTOLTES

Aquestes tardes dels voltants de Carnestoltes solen ésser molt cristallines. El dia és un esforç per acolorir la blanca i tènica gelada matinal. El cel és pur i esbatanat, d'una pàlida, rosada, verda, blavosa infinitud. El sol té una lluïssor rígida i enganyadora; l'aire queda com rentat: sobre l'atmosfera tensa, els perfils de les coses ofereixen una calligrafia precisa, com dibuixada a la punta seca, i els termes del paisatge s'acosten com per art d'encantament. Al nord, molt present acostat apareix el Canigó, diamant del Pirineu, cobert de neu rosada amb la geometria brillant de les seves arestes sobre les greus espatlles paquidèrmiques, indiferent i fascinator de bellesa i de força. En els recs, les aigües gemeguen amb la pupilla oberta, de color d'estany, fredes. Els arbres s'allarguen, lineals, esvelts, nus, sobre el cel.

En aquests temps les formes vegetals agafen un aire jove, de convalescència activa, comencen de donar el pit. Les oliveres, descarregades del morat dens de les olives, tornen a la seva platejada lleugeresa, a la frivolitat aèria. Els darrerencs ametillers florits —rosa i llet—, el pistil trèmul, posen una inimitat càndida sobre les velles pedres i el blau cru del cel. Les mimoses, d'un verd groguenc, a punt de florir, fan una olor de sacarina. Els roures, de fulla bronzejada, d'ombres rogenques, semblen un aiguafort tocat de vinagre. Les velles fulles daurades s'acaben de podrir sobre la terra rostida, sota la capa superba dels castanyers. Els sembrats menuts, tocats per una mica d'aire, tenen un fugitiu estremiment. Un núvol errant deixa sota els sembrats una ombra clara, prima, imprecisa.

El moment hivernal dels horts i de les feixes. Les cols s'arrodoneixen amb la seva bombolla declamatorià i pedantesca; la col-i-flor té un vel de color de neu sobre la pell càndida i dura, granulada; les fulles de pastanaga, menudes i ribetejades, d'una calligrafia freda, s'encongeixen; les herbes aquatíques, sobre el bassiol adormit, fan una recolzada violàcia malva, verda; els naps florits són l'èxtasi de les espècies bovines.

El mar, en aquest temps, ofereix la seva producció més delicada: els petits joiells de plata oxidada, d'insospitades fineses; els sonsos diminuts per daurar a la paella; els calamarsets, tan tendres, i els insidiosos popets; el llobarro de carns blanques, que no té rival en les convalescències; les grèvies sumptuoses i el marisc més perfumat de l'any —perfumat per les suaus, salades calmes, i les llunes d'aquestes nits tan clares i quietes. Acostar-se al gust terrenal de les coses es practicar una forma plàcida i tolerant de l'idealisme. Tots aquests elements agafen, potser, la seva màxima, expressiva eloquència quan poden degustar-se amb una mica de tramuntana xiulant a la porta i udolant a la xemeneia, la terra dura i erta, amb el foc al pit i a les costelles.

Perquè aquest era, en efecte, el moment, en altres èpoques, dels plats forts i dels vins de cos —el moment d'asseure's a taula davant d'un bon foc de llenya. És molt agradable de tenir l'esquena calenta i escalfar-se el pit amb els aliments i les begudes honestes. Hom menjava el rap amb patates mes o menys lleugerament tocat d'oli d'oli ardent; el centenar de cargols al forn amb una joia vinagreta; l'estofat de conill de bosc, perfumat d'herbes, o l'última llebre suculenta; el tord d'ossos trencadissos o la becada il·lustre, el cuixot de porc rostit o la botifarra, que convida a beure.

Aquestes tardes de Carnaval semblen concentrar les cruïses de l'hivern i els pressentiments lleugers de la primavera. Són unes tardes cristallines d'una lucidesa malenconiosa, mon convalescent, col·locades entre la sonoritat greu de les campanes que toquen a morts i el xi-varri dels fisçorns, nassos i carotes que s'esgoten en els carrerons. Hores en que l'aire té un sabor metàl·lic, sec, astringent; sabor que convida a posar sobre les honrades habituds d'una taula generosa un vi manipulat intel·ligentment; un vi que ajudi a fer comprendre el gust etern i incommovible de les coses elementals; la dolçor del foc, la fina el·lipse del vol d'un ocell; el color d'un rostit; el dibuix d'una fulla el perfum d'una herba, el parpelleig llunyà, fred, indiferent, d'una estrella.

Temps de carnestoites... Fins a la meua finestra arriben les campanades fúnebres i greus, els grinyols estridents dels nassos i dels clarinets:

Un jour de fêre,
un jour de deuil...

Què posarem entre aquestes campanes ombrívols i aquests clarinets que fan posar pell de gallina? Una torrada? Un vas de vi, mentre les flames de la llar ens enrogeixen la cara i ens ombregen l'espatlla, ja una mica carregada de fatiga? El soroll s'allunya. L'ampolla ha passat avall. El capvespre serà d'una manera imprecisa...

Un jour de fêre,
un jour de deuil.
La vie est faite
en un clin d'oeil...

JOSEP PLA

De interès històric...

A principis de segle, en temps de l'Orfeo Cassanense, que assaigaven a can Sanjoan (cantonada Bja. M. Verdguer/Carrer Molí) es cantava en acabar la Quaresma aquesta canço inédita de l'Orfeo.

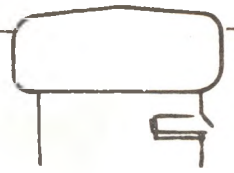
Canço que reproduïm perquè en quedi constància

Set setmanes de Quaresma
n'hem passat sense ballar
menjant tripes i arengades,
peixopalo i bacallà.

Ha arribat el temps de joia,
ha arribat el temps pascual,
apa! fadrins i ninetes
cap al ball de l'Industrial.

I allí el Coro de la Vila
ens voldrà a tots obsequiar
cantant cançons amoroses
que el cor fan alegrar.

BÚSTIA DEL SOCI...

**CARTA OBERTA A QUIM CASSÀ
I A TOTS ELS COL.LABORADORS DE
RÀDIO SATURN**

Abans que res permeteu-me que us felicitï. L'emissora Ràdio Saturn res tenia que envejar a una emissora professional d'aquestes característiques; a més de tècnica tenieu dues coses que no tenen preu: treballàveu amb gran il.lusió i altruisme.

El dia 6 de febrer per vosaltres, i per a tots els cassanencs que desitgem que aquesta emissora sigui una realitat, i que estem disposats a donar-vos a més del suport moral el material, dintre les possibilitats de cada u, repeteixo, el dia 6 de febrer va ser el dia fatal. La inauguració oficial feta irresponsablement per la senyora Alcaldessa ha portat el lamentable i trist desenllaç en què us trobeu. No podia passar altra cosa. Notícies a la premsa, programes enunciant els actes arreu... Una situació com la vostra, avui per avui il.legalitzable, havia de continuar tirant desapercebuda. No comprenc com persones grans, i amb experiència, no us ho van fer veure així.

No crec de cap manera que les causes del seu

tancament siguin per motivacions polítiques. Suposo que hi ha qui sap la veritat, i si és així, hauria de dir-ho ben clarament.

Us l'han segellada. Ens l'han segellada. S'està fent una recollida de signatures a fi de què el senyor Governador es tiri enrera de la seva decisió. Difícil, difícilíssim. Ell no pot autoritzar una situació anòmala. Pot "ignorar-la". Però si li poseu a la primera plana d'un diari gironí, creieu que es pot fer l'orni? Sincerament, crec que no.

Només ens queda una esperança i aprofito aquesta lletra per a fer-ne la crida. Que tota la gent sensibilitzada per aquest mitjà de comunicació, avui il.legalitzable, aquí o allà, faci una crida als nostres representants polítics, al Parlament de Catalunya i a Madrid a fi de què alleugerin les lleis que han de donar sortida legal a aquests fets tan desagradables i no volguts per nosaltres.

D'aquesta forma podrem sentir Ràdio Saturn a casa nostra. I si no féu gaire esvalot amb la campanya que esteu portant, d'aquí pocs dies potser el senyor del de qui depèn voldrà "ignorar" les ones que tornarien sortir del carrer Martí Daussà.

Marià Vilallonga

Companyia del Ferrocarril St. Feliu de Guixols-Girona, S.A.

Línies regulars de viatgers

GIRONA - CASSÀ - ST. FELIU

GUIA PRÀCTICA DE L'AGRICULTOR

Aquest article, és dedicat a vosté petit horticultor, per fer-li veure l'interés de disposar d'un petit hivernacle, perquè un hortelà hàbil i acurat pot també ocupar productivament les hores d'estarjo, dedicar-les a la producció d'hortalisses i plantes dins d'un hivernacle.

El cultiu en hivernacle permet augmentar els rendiments per unitat de superfície amb productes de bona qualitat, que surteixen el rebost quan en plé camp no és produïen a causa del fred.

Els països del centre d'Europa produeixen collites de hortalisses i flors durant tot l'hivern, gracies al conreu sota hivernacle escalfat i inclús il·luminat artificialment.

Nosaltres podem aconseguir també aquestes collites, durant tot l'any, però sense necessitat de fer hivernacles d'instal·lació molt costosa i manteniment tan car. De fet, en diferents regions del país existeixen hivernacles, i alguns d'ells són construccions senzilles, preparades d'acord amb el clima que els envolta.

Catalunya, per la seva situació geogràfica, disposa a la marina i les conques d'alguns rius d'un clima tevi, amb gran il·luminació. És la llum, una gran riquesa, element fonamental del clima artificial, que crea dins de l'hivernacle fonts d'energia que aporta calor i ajuda a les plantes en el seu creixement.

Podem aprofitar aquest avantatge que ens dona el nostre clima per, amb una construcció senzilla, obtenir bons resultats.

QUINS FINS PERSEGUEIX EL CONREU EN HIVERNACLE ?

Fonamentalment tres: primer, producció de collites fora de temps o estació; segon, augment dels rendiments unitaris, i tercer, obtenció de collites de millor qualitat.

Producció de collites fora de temps o estació.- Durant els mesos freds, la majoria de les hortalisses no es desenvolupen o viuen difícilment en mig del camp.

Durant aquesta época de freds, inclús els hivernacles senzills i sense calefacció tenen temperatures superiors a les del exterior.

Utilitzant adientment l'hivernacle es poden aconseguir unes condicions de clima suficients per el desenvolupament normal de les plantes que ens interesen.

Es lògic, que durant els dies de fred més viu aquest clima no es pot lograr sense calefacció, però durant la resta de la temporada freda, encara sense calefacció i amb hivernacles senzills es poden aconseguir collites que es consumeixen de dos a dos mesos i mig avans que els productes de intempèrie. Escalfant-los durant les jornades més fredes podem obtenir collita tot l'any.

Està comprovat que, en algunes hortalisses, aquestes collites adelantades o fora de estació, compensen ampliament dels gastos realitzats. De moment, la compensació més fàcil s'obté amb flors, cogombres, tomates i pebrots.

Augment dels rendiments unitaris.- Dins l'hivernacle tots els conreus produeixen més collites que en el camp. Així, pasa amb el cogombre, que en el aire lliure produeix pels voltans de dos quilos per metre quadrat. En tomata, la producció en el camp es de tres a cinc quilos per metre quadrat, i en hivernacle oscil·la entre 10 a 20 quilos per metre quadrat (sense calefacció).

Sens dubte, aquest augment de la producció sé aconseguix per tres factors especials: Les varietats emprades, el mitjà favorable i les cures del cultiu.

En quan a varietats, es tenen que utilitzar les més adients per el perfecte creixement dels conreus. Per això té que tenir, la temperatura, humitat i il·luminació que necessita cada espècie.

Les cures del cultiu son molt esmerades, ja que els hivernacles son petites superfícies a les que és dedican les màximes atencions de abob, reg, control de plagues, i malalties, qualitat de les aigües, etc.

Obtenció de collites de millor qualitat.- Sens dubte, dins de l'hivernacle, els cultius milloren la qualitat dels seus fruits, doncs en ell s'eliminen els factors perjudicials, que empobreixen la qualitat dels productes (vents, gelades, plagues i malures incontrolades, etc.)

En aquest ambient, les plantes és desenvolupen exuberants, igual que els fruits, i els seus teixits es mantenen joves més temps que a la intempèrie, per aquesta raó la durada de la collita es també més llarga.

IL·LUMINACIÓ

Si l'hivernacle s'instala en una zona ben il·luminada, les seves possibilitats tècniques son més grans. Per això es triaran uns llocs abrigats, i solallós en hivern, primavera i tardor. Dins d'aquests llocs, la màxima il·luminació solàr hivernal, s'obté en l'empit de posició est-oest, i millor en les zones altes que en les baixes.

SOL

Instal·lar un hivernacle en un sol inescient es "possar or en bossa foradada". És adient que la terra sigui fèrtil, de bon cós però lleugera, lliure de pedres i males herbes. Les pedres dificulten l'esmerada realització de les feines, i amb temperatures altes poden arribar a produir cremades en les plantes.

La terra te que ésser de la considerada com bona terra per hortalisses. En cas de que la terra no sigui bona; serà adient excavar i tornà a posar terra nova i bona, procedent d'un altre lloc.

Les terres massa humides o que sé neguin amb facilitat, no son adients per el conreu en hivernacle, si no és resolt el problema amb bon drenatge.

EVOLUCIÓ ELECTORAL A LES COMARQUES DE CATALUNYA

Intento fer en aquest treball un resum molt simplificat de com ha anat evolucionant el comportament electoral dels catalans en el període 1977-1980 segons àrees comarcals.

En totes les consultes electorals els contextos agraris es mostren més abstencionistes. El 1980 -eleccions per al Parlament de Catalunya-, les àrees amb elevat índex de població obrera segueixen essent les més participatives, però en els llocs on hi ha gran concentració de població immigrada augmenta l'abstenció.

UCD assoleix els seus millors resultats el 1977. El 1979 s'estén territorialment, si bé es redueix el seu electorat per la pèrdua de vots en els cinturons industrials de Barcelona i Tarragona. Si alguna força política té un perfil geogràfic ben definit es UCD, claredat que es torna meridiana el 1980, on no més obté bons resultats en les àrees més rurals, amb menys indústria i menys població immigrada.

L'altre opció centrista, el Pacte Democràtic de Catalunya obté el 1977 una implantació molt desigual: alta a Girona i Lleida i molt inferior a Barcelona i Tarragona. El 1979, Convergència i Unió es manté més en els llocs on el PDC tenia poca força mentre que pateix un fort retrocés a Girona i, sobretot, a Lleida. El 1980 CiU guanya a les quatre circumscripcions i, fins i tot, supera els resultats de 1977, excepte a Lleida.

El 1977, Esquerra Republicana de Catalunya té una certa incidència en barris històrics de Barcelona i en les comarques de Lleida i Tarragona. El 1979, ERC segueix estable en aquestes darreres i en 1980 s'estén a les comarques de Girona i de l'interior de Barcelona, on atrau l'antic vot socialista. Es a dir, el 1977, ERC queda reduïda a comarques marcadament rurals i, el 1980, s'expansió en contextos distints dels agraris.

El 1977 els socialistes tenen una implantació forta a Barcelona, intermedia a Girona i Tarragona i més feble a Lleida. El 1979, el PSC perd un 3% del seu electorat principalment a la província de Barcelona mentre que es manté a Girona i avança a les comarques més rurals de Lleida i Tarragona. El 1980 el seu retrocés és aproximadament d'un 6%.

La característica més notable del vot comunista és la seva gran estabilitat. El 1979 perd un 2,5% de vots respecte del 1977 i, el 1980, malgrat l'augment fort de l'abstenció, es manté en números globals.

De tot el que he dit podem concloure que hi ha hagut successives remodelacions i canvis dintre de cada espai polític, però mai un trasbals total de les grans tendències. El 1979 i el

1980 Centristes (UCD) i CiU competeixen per l'hegemonia dintre de l'espai polític conservador. En els grans cinturons industrials ho fan socialistes i comunistes mentre que l'ERC vol capitalitzar arreu del país un vot socialista moderat.

Geogràficament veiem que en el triangle Vall d'Aran-Conca de Barberà-Empordà, on CiU assoleix augments importants és justament on es localitzen pèrdues importants de Centristes. En el sud de Tarragona el retrocés del UCD es degut a que part del seu electorat s'ha abtingut. Respecte a les pèrdues socialistes coincideixen a grans trets amb les àrees d'increment d'ERC a Girona i Tarragona i amb l'augment de l'abstenció en les comarques més industrialitzades del litoral, des de Reus fins a Barcelona.

L'índex d'urbanització es revela com a molt important i així en els municipis amb pocs habitants hi acostumen a triomfar les opcions més conservadores. El 1977 hi guanyen Aliança Popular i UCD mentre que en 1979 s'inicia una tendència de substitució en alguns municipis d'UCD per CiU. En els municipis intermedis, la màxima competitivitat es donaria entre CiU i socialistes mentre que en les grans ciutats són socialistes i comunistes els que competeixen amb CiU. En les capitals de província on el sector terciari o de serveis hi té gran importància, és on Centristes assoleix bons resultats, però el 1980 també aquí perd part del seu electorat.

A nivell global de Catalunya podem dir que socialistes i comunistes tenen incidència en comarques amb un fort índex de creixement i gran concentració d'assalariats i de població immigrada. En aquestes zones, CiU canalitza majoritàriament les forces més conservadores. Centristes-UCD assoleix els seus millors resultats en àrees demogràficament regressives i amb la majoria de la població dedicada a l'agricultura. En aquestes àrees, el 1980, CiU s'imposa a UCD sobretot en la majoria de comarques de Lleida i del nord de Tarragona. A les comarques del sud de Tarragona l'alternativa directa a Centristes-UCD són socialistes i comunistes. El 1980, CiU incrementa també la seva força en àrees més urbanitzades i industrialitzades on absorbeix part de l'electorat d'UCD.

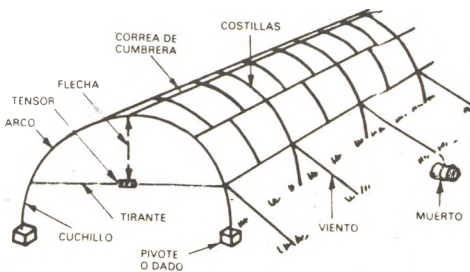
La conclusió que hom pot treure de tot això és que les comarques rurals, poc poblades i pobres, tendeixen a votar conservador i les industrialitzades, més poblades i riques, a votar socialistes o comunistes. Dintre d'aquesta divisió, CiU és l'alternativa de Centristes a les comarques menys pobres i s'enfronta a socialistes, els quals són l'alternativa dels comunistes.

J.A. GONZALEZ CASANOVA

→ **GUIA PRÀCTICA...**

AIGUA

En el transcurs de la seva vida, les plantes de l'hivernacle necessiten importants quantitats d'aigua. El magatzemament abundant i regular es una necessitat absoluta, ja que dins l'hivernacle no plou. Les possibilitats s'estimen en uns 9.200 metres cúbics per hectàrea, com mínim.

ABRIGALL PELS VENTS PREDS DOMINANTS

Si l'hivernacle se instala orientat al Migdia, sol quedar protegit contra el vent del Nord. Però no es aquest el únic fred durant l'hivern.

és convenient buscar abrigitalls naturals que protegeixin l'hivernacle, i si això no fos possible, pot atenuar-se el problema amb la construcció de una tanca de una altura similar a la de la volada més baixa de l'hivernacle, i a una distancia de aquest que en els costats del Sud, est i Oest, te que ésser més grand de vuit metres. Aquesta tapia pot ser de canyes i balques, fibrocement, conevol fibra mineral i inclús de polietilè calandrat en forme de malla. Aquestes mallas es venen en el mercat amb diferents noms comercials.

En un proper nombre en parlarem més.

EL SERVEI D'EXTENSIÓ AGRÀRIA
CASEÀ DE LA SELVA.

Alcem
els cors
que ja

tenim Bandera!

Ha començat una nova etapa de la nostra història, i ens cal que una bandera, un símbol material, presideixi, des del Palau de la Generalitat, les nostres festes i les nostres celebracions.

Els infants i els joves de Catalunya,
futur del nostre país, inviten tots
els catalans a adherir-se a la magnífica
tasca de lliurar a la Generalitat,
LA BANDERA DE RESPECTE DE CATALUNYA.

No és d'un partit ni d'una classe: és de tots els catalans. La bandera que ha triomfat de les persecucions i de les prohibicions, avui torna a ésser el senyal que ens agermana i ens presideix.

COM FER ARRIBAR LES ADHESIONS AL COL·LECTIU?

Adreçant-vos, per escrit, al Secretariat General de la CAMPANYA PRO BANDERA DE CATALUNYA:

INSTITUCIÓ OBRA DEL BALLET POPULAR
Palau Dalmasas
Montcada, 20
BARCELONA-3

(No oblideu de fer constar el Districte Postal: 3)

COM FER APORTACIONS A LA RECAPTA POPULAR?

Certament, la realització de la campanya comporta notables despeses, sobretot pel que fa a la propaganda i l'organització. Si voleu ajudar econòmicament, feu els dipòsits a qualsevol agència de:

- CAIXA D'ESTALVIS DE CATALUNYA
Cte. Cnt. núm. 500.2 - 23642 - 25
- CAIXA DE PENSIONS PER A LA VELLESA I D'ESTALVIS
Cte. Cnt. núm. 96.497 - 08
- CAIXA D'ESTALVIS DE BARCELONA
Cte. Cnt. núm. 7855 - 36

COL·LECTIU D'ENTITATS ORGANITZADORES

PARLANT AMB L'AJUNTAMENT

18 de març 1982.

Sra. Alcaldessa del Magnífic
Ajuntament de Cassà de la Selva

Recollint la proposta que vostè va fer a aquesta Entitat de poder utilitzar alguna dependència de la casa Vall-llobera, una vegada s'hagués arribat a un acord amb els actuals propietaris.

Si tenim en compte que hi ha molta part dels seus habitatges sense utilitzar i que aquest Ajuntament que vostè presideix tan bé té llogats, pagant com és lògic un arranjament que cal aprofitar.

Considerant que en molts pobles i ciutats els ajuntaments han cregut convenient i oportú la labor de les AA.VV. oferint-los l'ocasió de poder desenvolupar les seves activitats (cosa que ja van fer en arranjant el local que ara ocupem).

Per aquest motiu i altres que podríem nomenar i que ara no venen al cas, ens dirigim a vostè per a demanar-li, i com dèiem al principi, recollint la seva proposta, ens concedeixi el dret d'habilitar alguna dependència de la casa Vall-llobera per a desenvolupar-hi les activitats de l'Associació.

Quin dubte cap que ho considerariem molt positiu per ambdues parts.

Atentament,

Associació de Veïns de Cassà

Acudits d'en Lluís

En una sastreria:

— Vengo a recoger el traje que le encargué.

El sastre le entrega una túnica azul brillante.

— ¿Pero? ¿Qué me da usted?

— Bueno, usted dijo que lo quería para San José.

***

— Mamá, ¿es verdad que los ángeles vuelan?

— Cierito, hijo.

— ¿Entonces por qué papa siempre dice a la criada que es un ángel? ¿Ella no vuela!

— No te preocupes, que mañana ya volará.

***

El colmo de un cura es:

Afeitarse con la hoja parroquial

***

El colmo de los colmos es:

Perder una ajuga "imperdible".

***

El colmo de un sastre es:

Tener la mujer americana y el hijo botones.

***

Entre amas de casa:

— Con tantos detergentes que salen al mercado nunca se cual usar. ¿Que utilizas tú para lavar los platos?

— A mi marido.

6. La legalitat de les obres de les centrals d'Ascó

S'ha de reconèixer que les quatre empreses elèctriques catalanes que estan construint les dues centrals vora el poble d'Ascó, duen a terme una de les més importants i valuoses obres que mai s'hagi fet a Catalunya.

Això no obstant, no tot el poble està d'acord amb aquella obra, i fins i tot es posa en dubte si la construcció de les centrals d'Ascó és legal.

La resposta és clara i contundent: la construcció de les centrals d'Ascó és legal.

Efectivament, la Direcció General de l'Energia autoritzà la construcció d'Ascó I el dia 16 de maig de 1974, i la d'Ascó II, el dia 7 de març de 1975; i la Direcció General d'Obres Hidràuliques atorgà la concessió, amb certes condicions, del cabal necessari del riu Ebre per a la refrigeració d'ambdues unitats, el 28 de juny del 1977.

És a dir que totes dues centrals disposen de les necessàries autoritzacions de l'Administració Central.

Quant a l'Administració Local, les coses són diferents, però el resultat és equivalent, si més no pel que fa referència al dret de construir les centrals.

FECSA, propietària d'Ascó I, sol·licità a l'Ajuntament d'Ascó la llicència per a obres i l'obtingué amb data 22 de gener de 1974. No hi ha dubte, doncs, que les obres d'Ascó I són perfectament legals.

Pel que fa a Ascó II, que pertany a les quatre Empreses que encapçalen aquesta informació, hom sol·licità llicència, però fou denegada per l'Ajuntament d'Ascó, fet que motivà que les Empreses instessin l'oportú judici contenciós-administratiu davant la Sala Primera de l'Audiència de Barcelona.

Doncs bé, l'Audiència, per sentència del 24 de gener del 1980, manà a l'Ajuntament d'Ascó que concedís a les Empreses la llicència sol·licitada.

L'Ajuntament ha recorregut contra l'esmentada sentència davant el Tribunal Suprem, la qual cosa impedeix la ingerència de cap òrgan administratiu, inclòs el propi Ajuntament, mentre no recaigui sentència ferma i definitiva.

Per tant, les obres d'Ascó II són, ara com ara, perfectament legals.

Les empreses elèctriques catalanes que estan en litigi amb l'actual Ajuntament d'Ascó, en defensa dels seus legítims drets, no tenen absolutament res en contra de la població d'Ascó que tan favorablement les acollí quan, fa uns deu anys, va plantejar-se la possibilitat d'instal·lar en aquell terme municipal les dues centrals que necessitava Catalunya, i desitgen establir amb la població els naturals vincles de convivència entre bons veïns.

Les empreses estan convençudes que, dins d'uns anys, ningú se'n recordarà dels litigis entre elles i l'Ajuntament, ja que, amb la confiança que proporcionarà als veïns d'Ascó el bon funcionament, dia rera dia de les centrals i el coneixement personal dels professionals que les faran funcionar, s'arribarà a un clima de total enteniment que els unirà en un sentiment comú: l'orgull de tenir, a la Ribera, unes centrals de tanta importància i de tanta transcendència per a l'economia de la nostra Catalunya.

biblioteca de "la Caixa"

noves adquisicions

Scagell, R.	Un día de vuelo
Lewis, A.	Grandes construcciones
Marchant, R.	Los perros
Davies, E.	Fronteras del océano
Jones, E. G.	La magia de la televisión
Diccionari	Diccionari escolar de la llengua catalana
Young, S. L.	Antropología física
Benetbas, L.	Economia Agrària de Catalunya
Dorts, J.	La vida de las aves
Klatzmann, J.	Israel
Pla, J.	Girona, un llibre de records
Pla, J.	Quadern gris
Delibes, M.	Un mundo que agoniza
Pons, L.	No cal pas fer reverències
Domènech, J.	Introducción al mundo de la música

OBRA CULTURAL
DE LA CAIXA DE PENSIONES
PER A LA VELLESA I D'ESTALVIS

CAIXA DE PENSIONES
"la Caixa"

ASSEMBLEA GENERAL ORDINARIA - A.V.C.

Es va celebrar el dia 5 de febrer d'enguany a la sala d'actes de la Biblioteca de La Caixa. Poca afluència de socis, com és habitual en aquestes reunions.

Animada discussió dels punts de l'ordre del dia i entrada a formar part de la Junta Directiva de quatre nous col.laboradors. Per qualsevol consulta ens trobareu cada dilluns a les 10 del vespre al local de la Pl. de S.Pere,4.

Sr. Pere Ori . C) Ori Ori